

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/46/2015
Identifikačné číslo spisu:	6211010017
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6211010017.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného N. S. pre návrh na prečin krádeže podľa § 21 ods. 1 písm. b/, § 212 ods. 1 Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 30. septembra 2015 v Bratislave dovolanie obvineného N. S., podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Vladimíra Zvaru, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. júla 2011, sp. zn. 4 To 10/2011, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného N. S. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Veľký Krtíš rozsudkom zo 4. apríla 2011, sp. zn. 8 T 8/2011 uznal obvineného N. S. za vinného z návrhu na prečin krádeže podľa § 21 ods. 1 písm. b/, § 212 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ v mesiaci apríl 2010 opakovane hovoril mlad. W. W., nar. XX. N. XXXX, aby z rodinného domu v obci H., S. XXX/XX zobrala peniaze, za ktoré kúpia starožitné knihy a ich predajom zarobia viac peňazí a menovaná na jeho opakované naliehanie dňa 20. apríla 2010 v dopoludňajších hodinách zo šperkovnice uloženej v obývacej izbe na prvom poschodí uvedeného rodinného domu odcudzila finančnú hotovosť vo výške najmenej 790,- Eur ku škode svojho nevlastného otca C. I. a obžalovaný peniaze od mlad. W. W. prevzal aj napriek tomu, že mal vedomosť, že táto hotovosť bola získaná trestným činom a následne ju použil pre vlastnú potrebu,

2/ v mesiaci apríl 2010 v H. hovoril mlad. Y.O., nar. XX. N. XXXX, aby z rodičovského rodinného domu v obci H. na ul. Y. XXX/X, kde žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi zobral peniaze, ktoré použijú na nákup starožitných kníh a ich ďalším predajom zarobia viac peňazí, na základe čoho Y.O. rodičom odcudzil finančnú hotovosť vo výške 400,- Eur a peniaze odovzdal obžalovanému a spôsobil tak škodu C.O. a Z.O..

Okresný súd obvinenému N. S. za to uložil podľa § 212 ods. 1, § 37 písm. j/, písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov, pričom na výkon uloženého trestu zaradil

obvineného podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodených Z. I. a Z.O. odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 13. júla 2011, sp. zn. 4 To 10/2011 podľa § 319 Tr. por. zamietol. Rozsudok súdu prvého stupňa tak nadobudol právoplatnosť i vykonateľnosť dňom, kedy vo veci rozhodol krajský súd.

Okresný súd Veľký Krtíš predložil 3. júla 2015 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky trestnú vec obvineného na základe jeho dovolania proti tomuto rozhodnutiu, ktoré podal obvinený sám, ako aj prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Vladimíra Zvaru. Dovolanie oprel o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda s odôvodnením, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zásad týkajúcich sa ukladania súhrnného trestu.

V rukou písaných dovolaniach obvinený požiadal o ustanovenie obhajcu s tým, že dôvody dovolania podaného podľa § 371 ods. 1 Tr. por. následne uvedie jeho obhajca.

V dovolaní podanom prostredníctvom obhajcu obvinený poukázal na skutočnosť, že rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš zo 17. októbra 2011, sp. zn. 8 T 42/2009 bol zrušený iba rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš z 25. januára 2010, sp. zn. 8 T 95/2008. Nebol však zrušený rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš zo 4. apríla 2011, sp. zn. 8 T 8/2011, aj keď bol vyhlásený pred rozsudkom ukladajúcim súhrnný trest, t. j. rozsudkom sp. zn. 8 T 42/2009. Trest z rozsudku sp. zn. 8 T 8/2011 síce nie je súhrnným trestom vo vzťahu ku trestu z rozsudku 8 T 95/2008, ale je súhrnným trestom vo vzťahu k trestu z rozsudku sp. zn. 8 T 42/2009. Základné porušenie zákona nastalo v uznesení krajského súdu sp. zn. 2 To 265/2011 (odvolacie konanie k rozsudku sp. zn. 8 T 42/2009). Pri vyhlasovaní rozsudku zo 17. októbra 2011, sp. zn. 8 T 42/2009 malo byť vzaté do úvahy odsúdenie zo 4. apríla 2011 (sp. zn. 8 T 8/2011). Dovolaciemu súdu preto navrhol dovolanie predbežne preskúmať a na verejnom zasadnutí rozsudkom vysloviť porušenie zákona v ustanovení § 42 Tr. zák., zrušiť napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. júla 2011, sp. zn. 4 To 10/2011 v časti ukladajúcej súhrnný trest a krajskému súdu prikázať, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš, ktorý poukázal na to, že trestnej činnosti, za ktorú bol obvinený odsúdený rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš zo 4. apríla 2011, sp. zn. 8 T 8/2011, sa dopustil v apríli 2010. Preto nešlo o súbeh trestných činov, ale o recidívu, pri ktorej nebolo možné uložiť súhrnný trest odňatia slobody. V predmetnej veci obvinený spáchal ďalší trestný čin po vyhlásení prvého odsudzujúceho rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý nadobudol právoplatnosť 22. júna 2010 (rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš z 25. januára 2010, sp. z. 8 T 95/2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. júna 2010, sp. zn. 5 To 110/2010), preto bolo potrebné uložiť samostatný trest. Až rozsudkom zo 7. októbra 2011, sp. zn. 8 T 42/2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 2. februára 2012, sp. zn. 2 To 265/2011 bol správne uložený súhrnný trest. Dovolanie obvineného preto navrhol podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyššiemu súdu bolo 20. augusta 2015 doručené podanie obvineného, v ktorom žiadal zrušiť rozsudok sp. zn. 8 T 8/2011, pretože ho vydal sudca Mgr. Milan Varga, ktorý bol v roku 2011 odsúdený v Českej republike za autonehodu. Sudca nebol bezúhonný, a preto nemohol vykonávať právomoc sudcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pri predbežnom prieskume podaného dovolania zistil, že bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (vzhľadom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 5. februára 2014, sp. zn. I. ÚS 217/2013) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§

370 ods. 1,3 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhaju (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Dovolaací súd úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto sú možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, striktne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inšancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Dovolaací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. expressis verbis vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

Obvinený v dovolaní uplatnil dôvod dovolania podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolaací súd nemôže skúmať a meniť. Obvinený namietal nesprávne použitie hmotnoprávného ustanovenia pri ukladaní súhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

V prejednávanej veci spáchal obvinený v apríli 2010 skutky právne kvalifikované ako návod na prečin krádeže podľa § 21 ods. 1 písm. b/, § 212 ods. 1 Tr. zák. Okresný súd Veľký Krtíš mu rozsudkom zo 4. apríla 2011 sp. zn. 8 T 8/2011 uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 13. júla 2011 (uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. júla 2011, sp. zn. 4 To 10/2011). Pred uvedeným skutkom spáchal obvinený ďalšie skutky, a to 31. júla 2007, ktoré boli právne kvalifikované ako zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák., a 9. februára 2008, ktoré boli právne kvalifikované ako prečiny ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Okresný súd Veľký Krtíš rozsudkom z 25. januára 2010, sp. zn. 8 T 95/2008 uložil obvinenému za prečiny ublíženia na zdraví trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Nakoľko rozsudok okresného súdu, sp. zn. 8 T 95/2008 nadobudol právoplatnosť až 22. júna 2010 (uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. júna 2010, sp. zn. 5 To 110/2010), to znamená až po spáchaní prejednávanych skutkov (návod na prečin krádeže), vzťah medzi oboma trestnými činmi (ublíženie na zdraví a návod na prečin krádeže) má povahu nepravnej recidívy. S ohľadom na rozsudok sp. zn. 8 T 95/2008 preto nebolo možné uložiť súhrnný trest.

Pokiaľ ide o ukládanie súhrnného trestu rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš zo 17. októbra 2011, sp. zn. 8 T 42/2009, za skutky kvalifikované ako zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej

výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák., prvostupňový súd nepochybil, keď nezrušil aj výrok o treste rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš zo 4. apríla 2011, sp. zn. 8 T 8/2011. Na uloženie súhrnného trestu zákon vyžaduje spáchanie trestných činov v súbehu. O súbeh však ide iba vtedy, ak medzi prvým a posledným trestným činom nebol vyhlásený hoci aj neprávoplatný odsudzujúci rozsudok za nejaký trestný čin. Vyhlásením rozsudku sp. zn. 8 T 95/2008 nastal zlom, od ktorého sa ďalšie spáchané skutky posudzovali ako recidíva.

Účelom súhrnného trestu je potrestať páchatel'a za všetky trestné činy, o ktorých by sa viedlo spoločné konanie, ak by vyšli najavo v rovnakom čase. Namiesto viacerých samostatných trestov za jednotlivé trestné činy by sa páchatel'ovi uložil iba jeden trest, čo je v prospech páchatel'a.

V prípade obvineného N. S. by bolo možné viesť spoločné konanie iba vo vzťahu k prečinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov a prečinov ublíženia na zdraví. Vyhlásenie rozsudku sp. zn. 8 T 95/2008 malo za následok vylúčenie prejednávania návodu na prečin krádeže s predchádzajúcimi trestnými činmi, preto by nemohli byť vedené v jednom konaní. Vzhľadom k tomu dospel dovolací súd k záveru, že v predmetnej trestnej veci nedošlo pri ukladaní trestu obvinenému ku žiadnemu pochybeniu, preto námietky obvineného sú v tomto prípade neopodstatnené.

Obvinený podaním došlým tunajšiemu súdu 20. augusta 2015 doplnil dovolanie podané jeho obhajcom o námietku, že v jeho veci konal a rozhodol sudca Mgr. Milan Varga, ktorý bol v roku 2011 odsúdený v Českej republike za úmyselný trestný čin, a preto považuje jeho rozhodnutie za nezákonné. Uvedenú námietku by bolo možné podradiť pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania.

Dovolací súd v tejto súvislosti pripomína, že uvedený dovolací dôvod sa týka okolností uvedených v § 31 ods. 1 až 3 Tr. por. a nie otázky statusu sudcu (právnej existencie funkcie sudcu a možnosti aktuálneho výkonu tejto funkcie).

Podľa § 6 zák. č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach v znení neskorších predpisov sudcu vymenúva prezident Slovenskej republiky (ďalej len prezident) na návrh súdnej rady a vymenúva ho bez časového obmedzenia.

Podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona prezident na návrh súdnej rady sudcu odvolá

a/ na základe právoplatného odsudzujúceho rozsudku za úmyselný trestný čin,

b/ ak bol odsúdený za úmyselný trestný čin a súd v jeho prípade nerozhodol o podmienечnom odložení výkonu trestu odňatia slobody,

c/ na základe rozhodnutia disciplinárneho senátu pre čin, ktorý je nezlučiteľný s výkonom funkcie sudcu.

Podľa článku 50 ods. 6 Ústavy SR trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

Podľa článku 7 ods. 1 Európskeho dohovoru o ľudských právach nikto nesmie byť uznaný vinným zo spáchania trestného činu konaním alebo opomenutím, ktoré v čase, kedy sa spáhalo, nebolo podľa vnútroštátneho alebo medzinárodného práva trestným činom. Rovnako nesmie byť uložený trest prísnejší od trestu, aký bolo možné uložiť v čase spáchania trestného činu.

Podľa § 2 ods. 1 Tr. por. trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a

priaznivejší.

Podľa § 7b ods. 1 Tr. zák. rozhodnutie súdu iného štátu v trestnej veci možno na území Slovenskej republiky vykonať alebo môže mať iné právne účinky, len ak tak ustanovuje medzinárodná zmluva alebo zákon.

Podľa § 7b ods. 2 Tr. zák. právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní sa zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Podľa § 438e Tr. zák. na odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie podľa § 7b ods. 2 Tr. zák. sa neprihliada, ak nadobudlo právoplatnosť pred 1. januárom 2013.

Podľa § 488a ods. 1 Tr. por. zohľadnenie právoplatného odsúdenia súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní vykoná orgán činný v trestnom konaní alebo súd.

Podľa § 488a ods. 3 Tr. por. ustanovením odseku 1 nie je dotknutý postup o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia podľa prvého dielu tretej hlavy piatej časti tohto zákona.

Podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 22 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto vedie motorové vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť viesť motorové vozidlo, ktorý si privodil požitím alkoholu.

Podľa § 22 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. za priestupok podľa písm. d/ možno uložiť pokutu od 200 do 1000 Eur a zákaz činnosti do piatich rokov.

Podľa § 516 ods. 1 písm. c/ Tr. por. cudzie rozhodnutie sa uzná na území Slovenskej republiky, ak čin, pre ktorý bol trest uložený, je trestným činom podľa právneho poriadku odsudzujúceho štátu aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Pre priznanie účinkov rozsudku českého súdu neboli splnené zmluvné ani zákonné podmienky. Nebola podaná žiadosť cudzieho štátu (Českej republiky) o uznanie alebo výkon cudzieho rozhodnutia, preto nebolo možné podať návrh na jeho uznanie súdu.

Ak by aj takáto žiadosť bola podaná, neboli splnené podmienky uznania cudzieho rozhodnutia (nedostatok obojstrannej trestnosti pri skúmaní in concreto).

Zohľadnenie účinkov cudzieho rozhodnutia nebolo možné z dôvodu absencie nového trestného konania v Slovenskej republike, ktorého existencia je základným predpokladom postupu podľa tohto ustanovenia.

Účelom ustanovenia § 7b ods. 2 Tr. zák. a § 488a Tr. por., ktoré boli prijaté ako ustanovenia na transpozíciu Rámcového rozhodnutia Rady 2008/675/SVV z 24. júla 2008 o zohľadňovaní odsúdení v členských štátoch Európskej únie v novom trestnom konaní, je zohľadňovanie právoplatných odsúdení v inom členskom štáte EÚ v rámci trestného konania v Slovenskej republike (okrem iného predmet Trestného zákona a Trestného poriadku jednoznačne vymedzuje rozsah použitia týchto kódexov).

Vzhľadom na túto skutočnosť, preto nemožno na území Slovenskej republiky zohľadniť právne účinky právoplatného rozhodnutia súdu v inom členskom štáte EÚ, ak sa v Slovenskej republike nerealizuje nové trestné konanie pre iný skutok.

V prípade bývalého sudcu Mgr. Milana Vargu sa na území Slovenskej republiky nevedlo žiadne nové trestné konanie, preto nebolo možné uplatniť citované hmotnoprávne, ani procesné ustanovenie.

Z vyjadrených okolností je zrejmé vylúčenie právnych účinkov tohto rozhodnutia v inom kontexte ako v trestnom konaní, keďže zohľadnenie rozhodnutí iných členských štátov sa neuplatňuje mimo trestného konania, okrem predpokladu, že by takéto zohľadnenie výslovne upravovala medzinárodná zmluva alebo zákon. Takáto právna situácia však nenastala.

Ani v prípade nového trestného konania by zohľadnenie neprichádzalo do úvahy, pretože išlo o právoplatné cudzie rozhodnutie spred 1. januára 2013 a priznanie účinkov takýmto rozhodnutiam zákon priamo vylučuje (§ 438e Tr. zák.).

Inými slovami povedané, pokiaľ bývalý sudca Mgr. Milan Varga bol súdmi Českej republiky 8. apríla 2011 právoplatne odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, ktorého sa dopustil 5. apríla 2010, k peňažnému trestu a zákazu činnosti, nebolo možné naň prihladiť, lebo nadobudlo právoplatnosť pred 1. januárom 2013.

Treba zdôrazniť, že zohľadnenie účinkov rozhodnutí cudzích súdov na účely mimo trestného konania nemá oporu v Ústave Slovenskej republiky, ústavnom zákone, medzinárodnej zmluve ani v zákone.

Pokiaľ ide o uznanie tohto cudzieho rozhodnutia na území Slovenskej republiky podľa § 515 Tr. por. a nasl., konanie bývalého sudcu Mgr. Milana Vargu nebolo v tom čase na území Slovenskej republiky trestné, keďže skutková podstata prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky bola do Trestného zákona zaradená až s účinnosťou od 1. novembra 2011 (dovtedy to bol len priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky), ktorá okolnosť potom bránila vyššie uvedenému procesnému postupu.

Opačný názor by bol v rozpore so zásadou retroaktivity v neprospech páchatelia, ktorá je zakotvená v článku 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky a následne vyjadrená v § 2 ods. 1 Tr. zák. o jeho časovej pôsobnosti.

S poukazom na vyššie uvedené dovolací senát dospel k záveru, že všetky rozhodnutia vyhlásené a písomne vyhotovené bývalým sudcom Okresného súdu Veľký Krtíš Mgr. Milanom Vargom, či už samosudcom alebo v senáte, ktorému predsedal, v období od 8. apríla 2011 (kedy bol právoplatne odsúdený v Českej republike) do 31. marca 2014 (kedy mu zanikla funkcia sudcu jej vzdaním sa), sú rozhodnutiami vydanými zákonným sudcom.

To isté potom platí aj vo vzťahu k funkcii prísediaceho, ktorú potom zastával na Okresnom súde Veľký Krtíš.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanom prípade obvinený N. S. svojimi námietkami nenaplnil žiadny z ním uplatnených dovolacích dôvodov, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného N. S. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.